

LAI ATSKAN ZVANI ZIEMSVĒTKOS UN IEEJOT 2018. GADĀ!

*Zvani torņos gavilē, Prieks plūst bēdu dvēselē.
Zvanus zinām atskanam Viņam mazam Nācējam.
/Alberts Vītols/*

Ziemsvētku vakarā zvanu dziesmas sacenšas ar daudz citām skaņām, un tomēr ticīgie saprot - laiks doties uz dievnamu! Tālu no Valtaiķu pilsētas liels, sens zvans atrodams, ne vairs kāda dievnama tornī, bet pie zemes klusā kapsētā! Tur katrs zvanam var pielikt savu roku. Domāju, tas būtu neiespējami, ja tas vēl būtu zvanu tornī, augstu pacelts virs zemes. Ja Jēzus Kristus nebūtu nācis pie mums, vai mēs spētu tā izjust Dieva svētumu un mīlestības tuvumu? Paldies Vissvētam Debestēvam, jo: *“...Vārds tapa miesa un mājāja mūsu vidū, un mēs skatījām viņa godību, tādu godību kā Tēva vienpiedzimušajam Dēlam, pilnu žēlastības un patiesības!” (Jņ 1:14)*

Svētuma caurstrāvotajā Valtaiķu “Mācītāju kapsētā” maigi lietainā šā gada agrā pavasara dienā māc. Varis Bitenieks zvanīja zvanu, tam blakus stāvot! Zvans skaļi un skaisti dziedāja! Vai nobijās lopiņi, kas netālu

laukos ganījās? Vai tālumā kāds nemierā sev prasīja, kas miris?

Reiz citā laikmetā un vietā tiem, kas naktī sargāja savas avis no debesīm atskanēja vēsts: *“Nebīstaties, jo redziet, es jums pasludināšu lielu prieku, kas būs visiem ļaudīm, jo jums šodien Dāvida pilsētā ir dzimis Pestītājs, kas ir Kristus, Kungs!” (Lk. 2:10-11)* Neatskanēja zvani, bet eņģeļu koris, kas slavēja Dievu un vēstīja: virs zemes nācis Pestītājs, kas nes mieru laba prāta cilvēkiem. Viņš žēlastībā uzklausa mūsu grēksūdzes lūgšanas un mums piedodot atgādina, ka nekas mūs nevarēs šķirt no Dieva mīlestības, kas ir Viņā! *(Rom. 8:39b)*

Kad Tija un Miķelis Abuli bija Itālijā, viņiem gadījās pārnakšņot blakus senam dievnamam, kuŗa zvani zvanīja ne tikai reiz stundā, bet arī pusstundā – diennaktī! Vietējie sen pieraduši un gandrīz vairs nedzird zvanus, bet tie bieži atmodināja ceļotājus. Kaut mēs ‘nepierastu’, bet saklausītu zvanu vēstī atgādinājumu, ka laiks ir dārga Dieva dāvana.

Drīz zvani vēstīs, 2017. gads pagājis, 2018. gads ir klāt! Vai līdz dziedās apsniegotās dzimtenes kapsētas zvans? Droši, ka tas ik pa laikam zvanīs, brīdinot par tuvojošajām vētrām, vai citreiz gavilējot, prieka ziņas vēstot - varbūt 1918. gada 18. novembrī? Vai 1991. gada liktenīgajās dienās? Kaut tas zvanītu 2018. gada 18. novembrī līdz ar visiem dievnama zvaniem Latvijā un ārpus tās!

Ne jau bez cilvēkiem tas notiks! Tādēļ paldies jau tagad katram, kas zvanus zvanīs, vai visu gadu visdažādākos veidos kalpos Dievam par godu un līdzcilvēkiem par svētību!! Par ļoti uzticīgu kalpošanu īpaši pateicos LELBĀL Virsvaldei, manai mīļai Milvoku draudzei un priekšniecei Sandrai Kalvei, manai asistentei Tijai un savai ģimenei.

LELBĀL Virsvaldes un savā vārdā no sirds novēlu skaistus, mīlestības un cerības pilnus Kristus piedzimšanas Svētkus un Dieva svētītu un iedvesmotu 2018. gadu! Viņš lai pasargā un svētī Latviju un visu pasauli ar mieru un taisnību un laba prāta cilvēkiem!

*Kas tumsā paliks, zvanus neizdzirdīs
Šai vakarā, kad nāc Tu gaišu liegs?
Nāc, sveces aizdedzini, aizdedz sirdis,
Tu svētais Bērns, Tu dievišķīgais prieks!*

Kristus mīlestībā

+ Lauma